దృష్ట

కస్తూరి మురళీ కృష్ణ

ఒక్కమాట

దక్షిణ భారతం పైకి దండెత్తి వచ్చిన మొదటి ముస్లిం సేనాని మాలిక్ కాఫర్.

అల్లావుద్దీన్ ఖిల్జీ ఢిల్లీ పాలకుడిగా ఉన్న సమయంలో మాలిక్ కాఫర్ మలబారు తీరం వరకూ చొచ్చుకు వచ్చాడు. మధురపై దాడి చేశాడు. శ్రీరంగంలో మారణహోమం సృష్టించాడు. చిదంబర ఆలయాన్ని పునాదులతో సహా పెకిలించి వేశాడు. బోలెడంత సంపదను ఏనుగులపై మోసుకుని ఢిల్లీ తీసుకు వెళ్ళాడు. ఆ దండయాత్ర ఈ కథకు ఆధారం. మాలిక్ కాఫర్ దండయాత్ర వల్ల భారతీయ సమాజంలో జరిగిన అల్లకల్లోలాన్ని, భారతీయ మనస్తత్వం పై కలిగిన గాయాల ప్రభావాన్ని వర్ణించటం ఈ రచన ప్రధానోద్దేశ్యం.

మనకు సాధారణ చరిత్ర పుస్తకాలలో, కనబడని ఘోరమైన చేదు నిజాలు, మనల్ని మనం మరిచిపోతున్న తరుణంలో, మన పూర్వీకులు ఎన్ని దారుణమైన మారణకాండలను అనుభవిస్తూ కూడా ధర్మాన్ని పదిలంగా కాపాడాలో, ప్రజలకు తెలియ చెప్పాలన్న ఆశయంతో ఈ రచన సాగుతుంది. చరిత్రలో జరిగిన గాయాలను తిరిగి తోడటం కాదిది. మానని గాయాల స్వరూపాన్ని అర్థం చేసుకోవటం ద్వారా వాటి చికిత్సకు ఉపక్రమించుటంతో పాటు, భవిష్యత్తులో ఇటువంటి గాయాలు కాకుండా జాగ్రత్తలు పడేందుకు దేశ ప్రజలను ఉద్యుక్తులను చేయటం ఈ రచన లక్ష్యం. అనేక చారిత్రక ఆధారాలు, చారిత్రక పాత్రలు, కాల్పనిక పాత్రలలో కలగలిపి సాగించిన రచన ఇది.

మురళీకృష్ణ

(గత సంచిక తరువాయి)

'మిల్ గయా, లడ్కీ మిల్‌గయా'

అంత హోరులోనూ స్పష్టంగా వినిపించిందో స్వరం.

తురుష్కులను తుఫానులా సంహరిస్తున్న చంద్రశేఖరుడి దృష్టి ఆ వైపు మళ్ళింది. తురుష్క ప్రవాహ తాకిడిని తట్టుకుని వెనక్కు తోస్తున్న శూరవర్మ ఆ వైపు చూశాడు.

వీరావేశంతో తురుష్కులను ఎదుర్కొంటున్న ప్రహరసింహుడు ఆ స్వరం వినిపించిన వైపు చూశాడు.

ఒక తురుష్కుడు పద్మిని రెండు చేతులు వెనక్కు విరిచి పట్టుకున్నాడు. మిగిలిన వారంతా చుట్టూ చేరి నవ్వుతున్నారు.

చంద్రశేఖరుడిలో ఆవేశం పెల్లుబికింది.

శూరవర్మ కళ్ళు నిప్పులు కురిపించాయి.

ప్రహర సింహుడు మితిమీరిన ఆవేశంతో తన ఎదురుగా ఉన్న తురుష్కుల అడ్డుతొలగించుకుని, పద్మిని ఉన్న వైపు దూసుకెళ్ళాడు.

గంగాధర శర్మ మనసులో దాడి చేస్తున్న వారిని యాంత్రికంగా ఎదుర్కొంటున్నాడు తప్పించి ఎందుకనో అతడిలో విరక్తి భావన జాగృతమయింది.

ఇంతలో ఓ తురుష్కుడు అరిచాడు, స్వచ్ఛమైన సంస్కృతంలో.

'మీరు యుద్ధం చేసి లాభం లేదు. ఈ యువతి మాకు చిక్కింది. మీరూ లొంగిపోయి ప్రాణాలు కాపాడుకోండి.'

అతడు అంత స్వచ్ఛంగా మాట్లాడటంలో ఎవరికీ ఆశ్చర్యం కలగలేదు.

ఎందుకంటే, భారతీయ సమాజం అల్లకల్లోలమవుతున్న కాలం అది.

ప్రాణాలు కాపాడుకోవటం కోసమో, కుటుంబాన్ని రక్షించుకోవటం కోసం, హింసను తప్పించుకోవటం కోసమో, ప్రజలు మతం మారిపోతున్నారు.

మతం మారినా వారిలో సంస్కారం అదృశ్యమై పోదు దాంతో వారు పాతను వదలలేక కొత్తను మనస్ఫూర్తిగా ఆమోదించలేక సంఘర్షణకు గురవుతున్నారు. ఈ సమయంలో భారతీయ సమాజం అలాంటి వారిపై సానుభూతి చూపి, వారి సంఘర్షణను అర్థం చేసుకునే దశలో సమాజం లేదు.

సాధారణంగా ఓ వ్యక్తి ఏదైనా ఇష్టంగా చేస్తే అతని మానసిక స్థితి వేరుగా ఉంటుంది. తనపై బలవంతాన రుద్దిన వారి మీద ద్వేషం, తాము కోల్పోయిన దాని మీద ప్రేమ పెరుగుతుంది.

కానీ, భారతీయ సమాజంలో సనాతన ధర్మాన్ని వదిలి మరో మతం స్వీకరించిన వారి మానసిక స్థితి ఇందుకు భిన్నంగా ఉంటోంది. ఆరంభంలో, బలవంతాన, గతిలేని పరిస్థితిలో ఈ పరమతం స్వీకరించిన వాడు మానసికంగా కృంగిపోతాడు. సిగ్గుతో చితికిపోతాడు. అలాంటి వాడిని సానుభూతితో అర్థం చేసుకుని, అక్కున చేర్చుకునే ఓపిక, తీరిక, ఔదార్యం భారతీయ సమాజం ప్రదర్శించలేకపోయింది. అల్లకల్లోలంలో ఉండి, తన అస్తిత్వాన్ని నిలుపుకోవటం కోసం, మనుగడ కోసం పోరాడుతున్న సమాజం ఆ క్షణం గురించి తప్ప భవిష్యత్తు గురించి ఆలోచించలేకపోయింది. దాంతో నిరాదరణకు గురయి, తమ ప్రమేయం లేని తప్పుకు ఛీత్కారాన్ని అవమానాలను తమ వారి నుంచే ఎదుర్కొన్న వారు తమ ఒకప్పటి సహచరులపై పై ద్వేషం పెంచుకున్నారు. బలవంతాన స్వీకరించిన మతాన్ని అక్కున చేర్చుకున్నారు.

తమని తాము ఉన్నతులుగా భావించమంటూ, ఇతరుల బలహీనతలను, వాత్సల్యాన్ని ఈసడించుకుంటున్న వారిని ఆ పీఠం నుంచి లాగి తమలాగే, మురికి కూపంలోకి లాగాలని కంకణం కట్టుకున్నారు. దాంతో అసలు తురుష్కులకన్నా ఈ మతం పుచ్చుకున్న తురుష్కులు మరింత క్రౌర్యంగా, పట్టుదలగా ప్రవర్తిస్తున్నారు. తమని దగ్గరకు రానీయని సనాతన ధర్మాన్ని సమూలంగా నాశనం చేయాలని పట్టించి ద్వేషంతో ప్రయత్నిస్తున్నారు.

తురుష్కుడు సంస్కృతంలో మాట్లాడగానే గంగాధర శర్మ మనస్సులో గురువుగారు చెప్పిన మాటలన్నీ మెదిలాయి.

మనసు బాధతో మూల్గింది.

ఎటువంటి మహా పండితుడో ఇప్పుడు తురుష్కుడయ్యాడు. తన పాండిత్యాన్ని ఇపుడీయన సనాతన ధర్మంలోని లోపాలను ప్రచారం చేయటానికి, సనాతన ధర్మ సూత్రాలకు దుర్వ్యాఖ్యానం చేయటానికే వాడతాడు.

మరోసారి అరిచాడా తురుష్కుడు.

'మీరు ఇక పోరాడి లాభం లేదు. లొంగి పొండి. ప్రాణాలు కాపాడుకోండి.' కానీ ఇపుడు పోరాటం ఆపి లాభం లేదని అందరికీ తెలుసు.

అందుకే రెట్టించిన ఉత్సాహంతో పోరాడసాగారు అందరూ. ముఖ్యంగా ఇప్పుడు పద్మినిని రక్షించటం వారందరి లక్ష్యం.

జాప్యం చెయ్యకుండా తన ఎదురుగా ఉన్న వారిని నిర్దాక్షిణ్యంగా మట్టు పెట్టి చంద్రశేఖరుడు పద్మినిని పట్టుకున్న వారివైపు దూసుకు పోసాగాడు.

ప్రహరసింహుడు అప్పటికే పద్మినిని చుట్టుముట్టిన వారిని చేరుకున్నాడు. శర్మ మారిన పరిస్థితిని గమనించాడు. ఇదే అనువైన సమయం అని గ్రహించాడు.

ఇంతవరకూ జరిగిన పోరులో తమకు ఒక నిర్దిష్ట లక్ష్యం లేదు. ఎవరికి వారు తమ ప్రాణాలను రక్షించుకోవటం కోసం పోరాడుతున్నారు. కానీ, పద్మిని తురుష్కులకు చిక్కటం తామందరికీ ఒక కేంద్రాన్ని కల్పించింది. ఇప్పుడు తాము తమ శక్తినంతా పద్మినిని రక్షించటం వైపు మళ్ళిస్తారు. అంటే ఎవరికి వారుగా పోరాడేవారు అంతా ఒకటై పోరాడతారు. అందుకే శూరవర్మ ఇతర అనుచరులకూ సైగ చేశాడు.

దాంతో అందరూ ఒక్కసారిగా పద్మినిని చుట్టుముట్టి తురుష్కులపై దాడి చేశారు.

జరుగుతున్నది గంగాధర శర్మ గమనిస్తున్నాడు. కానీ అతనికి యుద్ధం పై ఆసక్తి పోతోంది.

ఏం లాభం? ఏమిటీ ప్రయోజనం?

తాము ఎలాగో ఈ తురుష్కులను గెలవలేరు. ఇప్పుడు తాత్కాలికంగా గెలిచినా, మళ్ళీ మరో తరంగం తమపై విరుచుకు పడుతుంది. అప్పుడయినా తాము ఓడిపోక తప్పదు.

గంగాధర శర్మలో పెరుగుతున్న నిరాసక్తత అతడి యుద్ధ పద్ధతిలో ప్రతిఫలించసాగింది.

గంగాధర శర్మ శత్రు ప్రహారాలను ఎదుర్కోవటంలో పొరపాట్లు చేయసాగాడు. ఒక తురుష్కుడి కత్తి అతడి భుజం పై గాయం చేసింది. మరో కత్తి అతని చేతిపై చర్మాన్ని తొలగించింది.

అవి చిన్నగాయాలే. కానీ తన శరీరంపైన అయిన గాయం నుండి రక్తం రావటం గంగాధర శర్మలో మరిన్ని ఆలోచనలు కలిగించసాగింది. అతడికి నొప్పిగా ఉంది. శరీరం మంటగా ఉంది. అలసటగా ఉంది. అన్నీ వదిలేసి, ఏదో ఓ మూల ప్రశాంతంగా నిద్రించాలని ఉంది. కానీ అతడి మెదడు చురుకుగా పని చేయసాగింది.

అతడికి ఇదంతా రభసలాగా అనిపించసాగింది. ఇది నిజం కాదు 'కల' అనిపిస్తోంది. ఇంకాస్సేపటికి తాను నిద్రలేస్తాడు.

అమ్మ ఇంట్లో భజనలు పాడుతూ పని చేస్తూంటుంది తాను గ్రంధాలు చదువుతూంటాడు. అంతా శాంతంగా, ప్రశాంతంగా ఉంటుంది అనిపిస్తోంది మరోవైపు. తన శరీరం నుంచి కారుతున్న రక్తం చూస్తూంటే, 'ఇది తాకేనా?' అన్న సందేహం జనిస్తోంది.

ఏమిటీ శరీరం?

లోపల మాంసం, రక్తం.. పైన చర్మం.. ఇందులో తానెవరు? ఈ చూస్తున్నదెవరు? ఆలోచిస్తున్నదెవరు? అనుభవిస్తున్నదెవరు?

మరి ఈ పోరాడుతున్న దెవరు?

ప్రశాంతంగా గ్రంథాలు పారాయణం చేస్తూ విద్యనభ్యసించినదెవరు? కత్తి పట్టిన తానెవరు?

అనేక రకాల ప్రశ్నలు అతని మెదడులో ఉత్పన్నమై, తరంగాలలా విరుచుకుపడి ఉక్కిరి బిక్కిరి చేస్తున్నాయి.

గంగాధర శర్మ బలహీనమై పోసగాడు.

నిజానికి ఇంతకు ముందుతో పోలిస్తే, అతడితో పోరాడుతున్న తురుష్కుల సంఖ్య బహుతక్కువ. అతడిని చుట్టు ముట్టిన వారంతా, పద్మిని వైపుకు వెళ్ళారు.

కానీ ఇప్పుడు గంగాధర శర్మ సంశయాలతో బలహీనుడయ్యాడు. అతడిలో జీవితేచ్ఛ నశిస్తోంది.

దాంతో శత్రువు బలవంతుడవుతున్నాడు. గంగాధర శర్మపై ఆధిక్యం సంపాదిస్తున్నాడు.

●●●

కాస్సేపటికే శూరవర్మకు తాను పొరబడ్డాడని అర్ధమయింది. అంతేకాదు, ఈ తురుష్క సైన్యాన్ని నడిపిస్తున్న వ్యక్తి యుద్ధవ్యూహంలో నిష్ణాతుడినీ అర్ధమయింది.

మొదటి నుంచీ ఒక పథకం ప్రకారం వారు పద్మినిపై తీవ్రంగా దాడి చేశారు. సంఖ్యాబలం అధికంగా ఉండటంతో వారు పద్మినిని ఒంటరి దాన్ని చేసి, ఇతరులను ఆ వైపు రానీయకుండా అడ్డుకున్నారు. పద్మినిని బందీ చేశారు. పద్మినిని బందీ చేయటం వల్ల ఇతరుల దృష్టిని ఈ వైపుకు ఆకర్షించినట్టు అవుతుంది. లేదా, పద్మిని దొరికిపోయిందని ఇతరులలో నిరాశకు నింపినట్టువుతుంది.

నిరాశకు లోను కాని వారు ఆవేశానికి గురవుతారు.

ఆవేశానికి గురయిన వారు ఎంత నిష్ణాతులయినా, ఎంత ప్రావీణ్యులయినా పొరపాట్లు చేస్తారు.

ఆవేశానికి గురయి తాము పొరపాటు చేశారు. అందరూ ఆవేశంతో పద్మినిని రక్షించాలని ఆ వైపు దూకారు.

తాము పద్మినిని రక్షించాలని పద్మినిని చుట్టుముట్టిన వారిపై దాడి చేశారు.

తమతో పోరాడుతున్నవారు, తమని పోనిచ్చారు తాము ఆ వైపుకు వెళ్ళగానే, వెనక నుంచి తమని చుట్టుముట్టారు. అంటే తాము ఆడకత్తెరలో పోక చెక్కలాగా చిక్కుకున్నారు.

శూరవర్మ ఆలోచన నిజమని నిరూపిస్తూ, పెద్దగా హాహాకారం చేశాడు ప్రహరసింహుడు.

ఒక తురుష్కుడి కత్తి అతడికి గాయం చేసింది. మరో తురుష్కుడి కత్తి అతడికి మరింత తీవ్రమైన గాయం చేసింది. పెద్ద కేకతో నేలపై పడిపోయాడు ప్రహరసింహుడు.

అదే సమయానికి, చంద్రశేఖరుడి వీరావేశం సైతం దెబ్బతిన్నది. ఒక తురుష్కుడి తాకిడికి చంద్రశేఖరుడి చేతిలో కత్తి ఎగిరిపోయింది. దాంతో చంద్రశేఖరుడు నిరాయుధుడై యుద్ధం ప్రారంభించాడు. కానీ సాయుధులు, సుశిక్షితులైన వారితో ఎక్కువ కాలం నిరాయుధుడిగా పోరాడగలగటం అసాధ్యం.

అతడికి సహాయంగా ఆ వైపు వెళ్ళబోయాడు శూరవర్మ. కానీ అతడిని కదలనివ్వటం లేదు తురుష్కులు.

ఇంతలో ఒక తురుష్కుడి కత్తి చంద్రశేఖరుడి శరీరంలోకి దిగబడింది. బాధతో చంద్రశేఖరుడు అరిచాడు.

ఆ అరుపుకి శూరవర్మ దృష్టి చెదిరింది. వెంటనే ఓ తురుష్క కత్తి అతడి శరీరంలో దిగబడింది.

'మహాశివా' గట్టిగా అరిచాడు శూరవర్మ. క్రిందపడ్డాడు.

●●●

గంగాధరశర్మ శక్తి క్షీణిస్తోంది.

ఇంతలో శూరవర్మ అరుపు వినిపించింది.

ఆవెంటనే చంద్రశేఖరుడి కేక అతడి చైతన్యాన్ని తాకింది.

'మహాశివా' అన్న ఆక్రందన అతడి ఆత్మను తాకింది.

ఒక్కసారిగా గంగాధర శర్మ చైతన్యవంతుడయ్యాడు. అతడు నిద్రనుంచి మేల్కొన్నట్టయింది.

వికటాట్టహాసం చేస్తూ తనపైకి లంఘిస్తున్న తురుష్కుడు కనిపించాడు. గంగాధర శర్మలో ఆవేశం పెల్లుబికింది.

'ఏమిటిదంతా?' అనుకున్నాడు. వెంటనే ఒక్క కరవాల ఘాతంతో ఆ తురుష్కుడి తలను శరీరాన్నుంచి వేరు చేరాడు.

మరో ప్రహారంతో మహా తురుష్కుడు విగతజీవుడయ్యాడు

గంగాధర శర్మ మరో మనిషిలా కత్తి యుద్ధం ఆరంభించాడు.

ఇంతవరకూ గంగాధర శర్మ ఒక ఆలోచనల్ను మనిషిలా యుద్ధం చేశాడు. ఇప్పుడు గంగాధరశర్మ ప్రళయకాల రుద్రడిలా విలయతాండవం ఆరంభించాడు.

క్షణంలో పరిస్థితి అనూహ్యంగా మారిపోయింది.

●●●

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Post your comments